

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Ing. J. F.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2017, č. j. 43 Ad 9/2016 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem rozhodl tak, že výrokem I. zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2016, č. j. MPSV-2016/17946-912, a vrátil mu věc k dalšímu řízení, a výrokem II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti výroku II. rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 2. 6. 2017 kasační stížnost. V té uvedl, že mu náklady vznikly už tím, že žalobu doručil soudu osobně. V situaci, kdy je schopen svou inteligencí a prací nahradit právního zástupce, by tak měl mít nárok alespoň na srovnatelnou odměnu, náklady mu proto měly být přiznány paušální částkou.

[3] Ještě než se Nejvyšší správní soud mohl věcně zabývat stěžovatelovou kasační stížností, musel se zabývat její přípustností. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je kasační stížnost, která směřuje pouze proti výroku o nákladech řízení, nepřípustná; to platí i o kasační stížnosti směřující proti výroku, kterým soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2004, č. j. 4 Ans 1/2004 - 53).

[4] Stěžovatelova kasační stížnost bez pochyby směřuje výhradně proti výroku o nákladech řízení, ostatně se zrušujícím výrokem I. rozsudku krajského soudu se stěžovatel

podle svého vyjádření v kasační stížnosti ztotožňuje („...*zvláště pokud byl ve sporu úspěšným, tedy vůbec nežaloval zbytečně a smyšleně.*“).

[5] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřuje pouze proti výroku o nákladech řízení, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu